Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498

abierũt ad phariseos: ⁊ dixerũt eis que iesus fecit: Nõ oẽs ex iudeis qui venerãt ad mariã crediderunt: sed tñ multi: Quidã vero ex eis siue ex iudeis qui ꝯuenerãt: siue ex eis qui crediderant: abierũt ad phariseos ⁊ dixerũt eis q̃ fecit iesus: siue annũciando vt ⁊ ipi crederẽt: siue potius ꝓdendo vt ſe uirẽt. Sed quõlibet ⁊ a quibuslibet ad phariseos ista ꝑlata sunt. Colligerũt pontifices ⁊ pharisei ꝯciliũ ⁊ dicebãt. Quid faciem⁹? Nec tamẽ dicebãt credam⁹. Plus eñ ꝑditi sum⁹. Cogitabãt quõ necarẽt ⁊ ꝑderẽt: q̃ȝ quõ sibi ꝯsulerent ne ꝑirẽt: ⁊ tñ timebãt ⁊ quasi ꝯsulebãt. Dicebãt eñ: Quid faciem⁹: qꝛ h hõ mlt̄a signa facit: si dimittimus eũ sic oẽs credẽt in eũ: ⁊ veniẽt romani: ⁊ tollẽt nr̃m locũ ⁊ gentẽ. Tẽpalia ꝑdere timuerunt et vitã etnã nõ cogitauerũt: ac sic vtrũq; ammiserũt. Nã ⁊ romani post dñi passionẽ ⁊ glĩficationẽ: tulerũt eis ⁊ locũ ⁊ gentẽ: expugnãdo ⁊ trãsferẽdo:
Matt. 8. ⁊ illõ eos seqt̃ qd̃ ẽ alibi dictũ: Filij aũt regni: ibũt in tenebras exteriores. Hoc aũt timuerunt ne si oẽs i xp̃m crederent nemo remaneret q̇ aduersus romanos ciuitatẽ dei tẽplũq; defendedere: qm̃ ꝯ ip̃m tẽplũ ⁊ ꝯ suas leges paternas: doctrinaȝ xp̃i eẽ sentiebãt: Un⁹ aũt ex ip̃is Cayphas: cũ eẽt põtifex anni illi⁹ dixit eis: Uos nescit̾ q̇cq̃ȝ: nec cogitatis qm̃ expedit vob̃ q̄ vn⁹ moriat̃ hõ ꝓ pplo. ⁊ nõ tota gẽs ꝑeat. Hoc aũt a se ip̃o nõ dixit: sed cũ esset põtifex anni illius ꝓphetauit. Hic docemur etiã hoĩes malos ꝑ ꝓphetie spiritũ futura p̄dicere. Qd̃ tñ euãgelista diuĩo tribuit sacr̃o: qꝛ põtifex fuit. id est sũm⁹ sacerdos. Põt aũt moueri quõ dicat̃ põtifex anni illi⁹: cũ dñs vnũ ꝯstituerit sacerdotẽ sũmũ: cui mortuo vn⁹ succederet. Sȝ intelligẽdũ ẽ ꝑ ambitiões ⁊ ꝯtẽtiões int̃ iudeos postea ꝯstitutũ: vt pl̃es eẽnt ⁊ ꝑ annos singulos vicibus
Luc. 7. mĩstrarẽt. Nã ⁊ de zacharia h dr̄: Factũ est aũt cũ sacerdotio fungeret̃ i ordĩe vic̾ sue añ deũ ꝺm cõsuetudinẽ sacerdotij: exijt vt incẽsũ poneret ingressus i tẽplũ dñi. Hic apꝑet pl̃es eos fuisse: ⁊ vices suas habuisse. Nã incẽsum nõ licebat ponere nisi sũmo sacerdoti: ⁊ forte etiã vnũ annũ pl̃es amĩnistrabãt: qb; alio ãno alij succedebant: ex qb; forte exiebat q̇s vt incẽsũ poneret. Quid ẽ g͂ q̄ ꝓphauit Cayphas? Quia iesus moritur⁹ erat ꝓ gẽte ⁊ nõ tm̃ ꝓ gẽte: sȝ vt filios dei q̇ erãt dispsi: ꝯgregaret ĩ vnũ. Hoc euãgelista addidit. Nã cayphas d̃ sola iudeoꝝ gẽte ꝓphauit. In q̇b; erãt oues d̃ q̇bus
Matt. 15. ait ip̃e dñs. Nõ sũ missus nisi ad oues q̇ perierũt dom⁹ isrl̃. Sȝ nouerat euãgelista eẽ alias oues q̄ nõ erãt d̃ h ouili: q̇s opꝫtebat adduci: vt eẽt vnum ouile ⁊ vn⁹ pastor. Hec aũt ꝺm p̄destinationẽ dicta sũt. Nã neq; oues ei⁹ nec filij dei adhuc erant: nõ dũ crediderãt. Ab illo g͂ die cogitauerũt vt interficerẽt eũ. Jesus g͂ iã nõ palã ambulabat apd̃ iudeos: sȝ abijt in regiões iuxta desertũ i ciuitatẽ que dr̄ effrem: ⁊ ibi morabat̃ cũ discipul̃ suis. Nõ qꝛ potẽtia ei⁹ defecerat. In qua vtiq; si vellet ⁊ palã cũ iudeis ꝯuersaret̃: ⁊ nihil ei facerẽt. Sȝ ĩ hominis infirmitate: viuẽdi exẽplũ discipl̃is demonstrabat. In q͂ apꝑet nõ esse pctm̃: si fideles ei⁹ qui sunt mẽbra ei⁹ ocl̃is ꝑsequẽtiũ se subtraherent: ⁊ furorẽ sceleratoꝝ latẽdo potius deuitarẽt q̃ȝ se offerendo magis accenderẽt.

Incipit cõmune sanctorum de apostolis.

Sermo Fulgentij episcopi.

Delectat tantorũ tractare margaritas scrõꝝ: delectat gemmas intueri dulciũ piscatorũ: nec modus in colore: nec numer⁹ in virtute: splẽdor vari⁹ ⁊ diuersus ornat⁹. Hos lapides si cec⁹ aspexit: illumĩat⁹ effulsit. Si gustauit surd⁹: vbo dñi claros ꝑcepit audit⁹. Si aspexit hos lapides claudus: in porta speciosa cursum recepit: ⁊ templũ fortiter intrauit. Test̾ est petr⁹ ad tabitã qualis sit splẽdor haꝝ margaritaꝝ: qñ tantus exultauit numerus viduaꝝ. Ergo et nos singuli: singulos contẽplemur. Quis eligẽs petꝝ respuat paulũ? Quis querens andreã: contemnat iacobũ ⁊ iohannẽ? Nulla est diuersitas nominũ: qꝛ vna est diuersitas gemmaꝝ: vnus natalis apostoloꝝ: vna est leticia populoꝝ. Remotũ est om̃e naufragiũ: timor excluditur perataꝝ: qui ab arce subueniunt dulciũ piscatorũ. Tuta sunt litora: ꝑ apostolica rhetia. Petrus in capite scaphe celestis triũphat in litore. Si andreã cõtempleris: vnus est vterus: vnus visus: vnus innocens capt⁹. Per pisces piscatorũ paupertas tollebatur: ꝑ animas in captura cõclusas gratia demonstratur: ⁊ regni celorum diuitie publicant̃. In scapha petri quis numerat pisces? Quis in euangelio pauli enumerat gentes? Diuersa nomina: ⁊ vna captura: Ecce iacobus ⁊ iohannes neglecto patre: ꝯtempta matre: dimissa rheti: secuti sunt pijssimũ redemptorem. Fiat itaq; in solennitate sanctoꝝ: tam grande cõuiuiũ. Ecce mattheus preparat prandiuȝ: et xp̃s pransor ingredit̃: cũ multitudine peccatoruȝ. Pransor innocens ⁊ rei cõuiue. Unde cũ cõuiuij sui societate peccatores faceret in suo sacramento gaudere: iudei dicebãt. Quomodo cũ publicanis Matt. 9.
et peccatorib; manducat? Nemo peccator secernitur: nemo reus auellit̃. Om̃es hospites xp̃i sunt: cõmune cõuiuiũ est om̃ibus. Preparat prandiũ: gaudioꝝ solennitas apostolorum. Justus pascit̃ de gratia: peccator reficit̃ de indulgentia ⁊ si murmurant iudei: sed ditantur rei facti secũ. Parasti in conspectu meo mensam: aduersus eos qui tribulant me. Symon ille chananeus qui mutauit nomen gentis: ⁊ inseruit florẽ suũ corona virtut̾: aptatis manibus saluatoris: fulget de ista corona igneo vigore decoratus. Judas zelotes zelans domino: nõ cõmerciũ querens: xp̃m vendendo ꝓ illo zelabat̃: nõ de illo pascebat̃. Inuenimus etem̃ ibi de iugato colore separatũ lapillũ iudã dñi traditorẽ: speciẽ cũ cõmercio defedantẽ. O nomen et
nomen. Ille dicebat: zelans zelaui domino omni- Jude. 1.
potenti. Et iudas proditor: pacta crudelia deduce-
bat. Quid vultis mihi dare et ego vobis eũ tradã. Matt. 2[6].
Ille zelatus est affectu domini: iste excluditur dominici nota cõuiuij. Sed delectat magis primuȝ petrũ cernere piscatorẽ: quia horrescit nouissimuȝ respicere traditoreȝ. Exclusus est de corona: complenda est ipsa corona. Qui elegit ascendit: qui tradidit male pependit. Quis suppleat numerum in ista corona gemmarum? Preponit̃ sortis diuine iudiciũ. Christ⁹ matthiã diligit de celo: qui duodecim ordinauit in cãpestri palatio. Aperiũt̃ sancta sanctoꝝ: ꝓfertur vrna aurea: Et vere de cele-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0450
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG